Cirkulär

1890. från Poststyrelsen i Finland. N:o I.

1.

I.

Jemlikt Jordbruksexpeditionens i Kejserliga Senaten skrifvelse för den 28 sistlidne November har Kejserliga Senaten funnit godt tillåta att alla af postförvaltningen utfärdade telegram, rörande *postbefordringen med bantåg*, må försöksvis intill innevarande års utgång kostnadsfritt å statsjernvägarnes telegraf expedieras, dock sålunda att dessa telegram icke få utgöra hinder för expedieringen af statsjernvägarnes egna depescher och *ej heller oftare utfärdas eller vidlyftigare affattas än hvad af behofvet oundgängligen påkallas.*

Jemte det nämnde tillåtelse härmed bringas till kupépostexpeditionens och de vid statsjernvägarne belägna postanstalters kännedom, vågar jag uttala det hopp, att de personer hörande till postverket, hvilka af tillåtelsen begagna sig, göra det med nödig urskilning, så att några olägenheter för jernvägsförvaltningen ej uppstå af denna postverket tilldelade förmon. Skulle det oaktadt nämnde rättighet missbrukas, skall den skyldige böta kostnaden för hela telegrammet.

II.

Enligt från postamtet i S:t Petersburg hit ankommet meddelande har ryska general post- och telegrafstyrelsen tillkännagifvit att, jemlikt i Kejsaredömet gällande stadgar, rekommenderad korrespondens bör vara fullt betald med såväl vigtporto som rekommendationsafgift, ty i motsatt fall anses sådan korrespondens för enkel orekommenderad, och i följd hvaraf ifrån Finland ankomna *rekommenderade fribref*, oberoende af om rekommendationsafgift är betald eller icke behöft erläggas, behandlas såsom orekommenderade, vid hvilkas möjliga förkommande ersättning alltså ej utgifves; hvarom postanstalterna anmodas underrätta särskildt de tjenstemän och myndigheter,

hvilka rekommendera sina fribref till Ryssland, men der således sådana slags fribref icke äro kända.

III.

Som postamtet i S:t. Petersburg, med förmälan att finska postanstalter sända enkel korrespondens och penningeförsändelser i samma postpaket, anhållit att dessa måtte inläggas och afsändas i skilda postpaketer, så varda postantalterna förständigade att sådant fullgöra beträffande korrespondensen till Ryssland.

IV.

Med åberopande af cirkulären N:o 11 för den 11 Juli 1883 och N:o 19 för den 21 Oktober 1886 erinras postanstalterna, att beträffande penningar, som till Ryssland postledes ankomma från Finland, tillämpas af ryska postverket följande stadganden i temporära författningen angående ryska postväsendet:

Det förbjudes att i bref, värdebref och paketer lönnligen inlägga penningar, som äro gångbara i ryska Kejsaredömet (kreditsedlar och klingande mynt). Vid upptäckande af hemligt försändande med posten af penningar, skola dessa penningar konfiskeras och fjerdedelen deraf lemnas till upptäckaren, och det återstående tillfaller kronan.

V.

Försändelser, hvilka äro *ofrankerade* eller *otillräckligt frankerade,* få numera äfven till *Ryssland* postbefordras.

Helsingfors, å Postyrelsen, den 9 Januari 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Kiertokirje

1890. Suomen Postihallitukselta. N:o I.

1.

I.

Keisarillisen Senaatin Maanviljelyntoimituskunnan 28 p:ltä viimekulunutta Marraskuuta antaman kirjoituksen johdosta, on Keisarillinen Senaatti nähnyt hyväksi sallia, että kaikki postihallintokunnan antamat lennätinsanomat, koskevat *postinkuljetusta junalla*, lähetettäköötkoetteeksi tämän vuoden loppuun saakka maksutta valtiorautateitten sananlennättimellä, kuitenkin sillä tapaa että nämät sähkölennätinsanomat älköötestäkö rautateitten omain sanomain lähettämistä ja *ettei niitä myöskään useammasti lähetetä eli laveammin kirjoiteta kuin asianhaarat välttämättömästi vaativat.*

Samalla kuin tämä myönnytys täten annetaan rautatie-postitoimituksen ja rautateitten varrella siaitsevien postitoimistojen tiedoksi, saan myöskin toivoa, että ne postilaitokseen kuuluvat henkilöt, jotka tätä myönnytystä käyttävät, tekevät sitä tarpeellisella tajulla, niin ettei mitään haittaa tästä postihallitukselle annetusta edusta ole rautatienhallintokunnalle. Mutta jos tästä huolimatta tätä oikeutta väärinkäytetään, maksakoon syyllinen kulungit koko lennätinsanomasta.

II.

Pietarin postiamtista tänne tulleen tiedonannon mukaan on Venäjän pääposti- ja sanomalennätinhallitus ilmoittanut, että, Keisarikunnassa voimassa olevien sääntöjen mukaan, sisäänkirjoitettu kirjevaihto on täydellisesti maksettava sekä painopostirahalla että sisäänkirjoitusmaksulla, sillä päinvastaisessa tapauksessa pidetään sellainen kirjevaihto yksinkertaisena sisäänkirjoittamattomana, mistä syystä Suomesta tulleet *sisäänkirjoitetut vapaakirjeet*, huolimatta siitä, onko sisäänkirjoitusmaksu suoritettu, tahi jos sellaista ei ole tarvittu maksaa, pidetään sisäänkirjoittamattomina, joitten mahdollisessa katoomisessa korvausta ei anneta; josta postitoimistot kehoitetaan erittäin niitten virka-

miesten ja virastojen tiedoksi antamaan, jotka sisäänkirjoittavat Venäjälle menevät vapaakirjeensä, mutta missä siis sellaisia vapaakirjeitä ei tunneta.

III.

Koska Pietarin postiamtti, ilmoittaen että Suomen postitoimistot lähettävät yksinkertaisen kirjevaihdon ja rahalähetykset samassa postipaketissa, on pyytänyt että nämät sisäänpantaisiin ja lähetettäisiin eri postipaketeissa, niin käsketään täten postitoimistoja Venäjälle menevän kirjevaihdon suhteen tätä noudattamaan.

IV.

Viitaten kiertokirjeesen N:o 11 Heinäkuun 11 p:ltä 1883 ja N:o 19 Lokakuun 21 p:ltä 1886, muistutetaan postitoimistoja että mitä Suomesta postilla Venäjälle tuleviin rahoihin tulee, käyttää Venäjän postilaitos seuraavia määräyksiä väliaikaisessa asetuksessa, koskeva Venäjän postitointa:

Kielletään salaa panemasta kirjeisin, arvokirjeisin ja paketteihin rahoja, jotka ovat käyvät Venäjän keisarikunnassa (kredittisetelejä ja kovaa rahaa). Rahojen salaa postissa lähettämisen havattaissa, ovat nämät rahat takavarikkoon otettavat ja neljäsosa niistä annetaan löytäjälle, ja jäännös lankeaa kruunulle.

V.

Lähetykset, jotka ovat *maksamattomat* eli *osaksi maksetut* saapi nykyjään postissa lähettää *Venäjällekin*.

Helsingissä, Postihallituksessa, Tammikuun 9 p. 1890.

Hj. Lagerborg.

A. K. Planting.

Helsingissä, Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kirjapainossa, 1890.